

BOG

PRÆSENS MASKINE (/BOEGER/PRAESENS- MASKINE-ROMAN)

Af
Gunnhild Øyehaug (/forfattere/gunnhild-
oyehaug)
(2020)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/))

Log ind (</user/login?destination=/boeger/praesens-maskine-roman>) for at

anmelde

Facebook

([http://www.facebook.com/share.php?
u=http://litteratursiden.dk/boeger/praesens-
maskine-roman&title=Præsens maskine](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/praesens-maskine-roman&title=Præsens maskine))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?
url=http://litteratursiden.dk/boeger/praesens-
maskine-roman&status=Præsens
maskine+http://litteratursiden.dk/boeger/praesens-
maskine-roman](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/praesens-maskine-roman&status=Præsens maskine+http://litteratursiden.dk/boeger/praesens-maskine-roman))

Den norske sprogsnedker har skrevet en opfindsom og tankevækkende roman om parallelle universer, ensomme eksistenser og det at savne noget uden at vide, hvad det er.

TAGS:

FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)

MOR-DATTER-FORHOLDET (/TAXONOMY/TERM/7366)

PARALLELE VERDENER (/TAXONOMY/TERM/8181)

PARFORHOLD (/TAXONOMY/TERM/13726)

RELATIONER (/TAXONOMY/TERM/8814)

SKRIVEKUNST (/TAXONOMY/TERM/9605)

SPROG (/TAXONOMY/TERM/9895)

ANMELDELSE

04 nov.20

(/users/nana-thejll-jakobsen)

Af Nana Thejll Jakobsen (/users/nana-thejll-jakobsen)

Skribent

Den norske sprogsnedker har skrevet en opfindsom og tankevækkende roman om parallelle universer, ensomme eksistenser og det at savne noget uden at vide, hvad det er.

Efter at have læst en lang række af norske udgivelser som betegner sig som "virkelighetslitteratur" eller autofiktion, som vi kalder det på dansk, er det forfriskende at læse en roman, som tager os væk fra forfatterens navle. Gunnhild Øyehaug's nye roman tager os med på en rejse ud i idéen om parallelle universer og sprogfilosofisk digression.

I romanen følger vi de to hovedpersoner, Anna og Laura, som er mor og datter. Da Laura er to et halvt år, sidder Anna og læser i en digtsamling af Tua Forsström. Da Anna kommer til at fejllæse ordet "trädgård" (som betyder have på dansk) som "tärdgård", spaltes universet sig i to parallelle universer. I det ene univers befinder Anna sig, i det andet hendes datter Laura. I det ene univers er en mor uden barn, i det andet er barnet uden en mor.

Idéen om parallelle universer gransker til det

absurde, og til sammenligning har denne læser kun set det vellykket før hos Haruki Murakami (<https://litteratursiden.dk/forfattere/haruki-murakami>). 'Præsens Maskine' er en ganske vellykket roman om parallelle universer, dog synes det først og fremmest at være en ganske vellykket roman om savnet og ensomheden, som universets spaltning efterlader i Anna og Lauras liv.

Selve titlen 'Præsens maskine' refererer til den handling at kunne fejllæse ord og danne nye betydninger i tilværelsen, baseret på disse nye ord. På et tidspunkt i romanen kigger Laura ud af sit vindue og ser en fejebil nede på gaden med navnet "Præsens maskine" skrevet på siden af bilen. Fejebilens faktiske navn er "Præcis maskine", men Lauras fejllæsning giver mening for hende. Hun glædes ved det faktum at se en fejebil med navnet "præsens maskine". Lauras fejllæsning - og bogens titel - er en reference til vores handlinger med sproget, ligesom Annas fejllæsning af ordet "tärdgård" spalter universet og dermed danner hele grundlaget for romanens plot. Det er en smule forvirrende at finde hoved og hale i plottet, dog var jeg alligevel grebet af Anna og Lauras parallelle og dog forenelige liv.

Hele romanen ledes frem af en eksplicit og alvidende fortæller, som vil mere end bare fortælle en historie. Fortælleren gør sig bemærket ved at gribe ind i sin egen fortælling allerede efter nogle få sider, hvilket både forvirrer og pirrer læsningen: *"Laura står i skrivende stund ude i den cirka en kvadratmeter store gang mellem køkken, badeværelse og soveværelse. Når jeg siger i "i skrivende stund" refererer det naturligvis til mig, ikke til Laura. Det havde nok været mere korrekt at skrive "i skrivende stund har jeg våde fødder", for*

det er sandt..."

Romanen er på én gang en vildledende digression om sprog, religion og musik, og samtidig er det en rørende roman om en mor og et barn, som længes efter hinanden i noget, der minder om en umulighed, nemlig i hver sit parallelle univers. Jeg er på én gang forvirret, forundret og fornøjet over Gunnhild Øyehaug's sprogunivers og opfindsomme fortælleve, der efterlader mig måbende og med hovedet fuld af tanker.

BOGDETALJER

Andre bøger af Gunnhild Øyehaug